

“1- HMK’nın 20. maddesinin 1. fıkrasının birinci cümlesinde “bu karar verildiği anda kesin ise bu tarihten” ibaresine yer verilerek, kesin olarak verilen yetkisizlik kararlarında yetkili mahkemeye dosya gönderilmesi için öngörülen iki haftalık başvuru süresinin, kararın verildiği tarihten başlayacağı hüküm altına alınmıştır. Dolayısıyla Lüleburgaz Tüketici Mahkemesinin gerekçesi kanunun lafzına uygundur. 2- Ancak kesin ve kamu düzenine ilişkin yetki dava şartları arasındadır. Mahkemece duruşma açılmasına, tarafların çağrılmasına lüzum görülmezsizin, dosya üzerinden, yoklukta yetkisizlik kararı verilebilmektedir. Karar yoklukta verildiği için, tarafların karar içeriğinden haberdar olmaları mümkün değildir. Yani Kanunun bahsettiği iki haftalık süre yokluklarında başlayacaktır ve sona erecektir. İlgililer karar içeriğinden ancak kararın tebliği ile birlikte haberdar olabilirler. 6502 sayılı Kanunun 70/5. maddesine göre THH kararlarına itiraz üzerine Tüketici Mahkemelerince verilen kararlar verildikleri anda kesindir. 3- İptali istenen yasa kuralının uygulanmaya devam edilmesi halinde, ilgililerin yokluklarında kesin olarak verilen yetkisizlik kararlarında, ilgililerin tebliğ de olmadığı için, karar içeriğinden Haberleri olmayacak, iki haftalık süreyi kullanamayacaklardır. Davaları, açılmamış sayılma kararları ile sonuçlanacaktır. 4- Eldeki dosyada aynen bu durum yaşanmıştır. Davacı vekilinin yetkisizlik kararından haberi yoktur. İlk kez mahkememizce kararın tebliği ile haberdar olmuştur ve süresi içerisinde başvuru yapmıştır. 5- Lüleburgaz Tüketici Mahkemesince başvuru kararının verilme anında yapılmadığı için süresinde kabul edilmemiştir. Anılan mahkemenin kararı yukarıda da belirtildiği gibi kanunun lafzına uygundur. Ancak Anayasanın 36. maddesi ile güvence altına alınan hak arama özgürlüğüne aykırıdır. 6- Anayasanın Hak Arama Hürriyeti başlıklı 36. maddesine göre herkes meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir. İlgililer için kanunun bahsettiği sürenin haberdar olmadıkları kararların verilme anından başlatılması Anayasanın bahsettiği bu hakkı da ortadan kaldıracaktır. 7- Hem öğretide ve hem de geçmiş yargısal uygulamalarda, yoklukta verilen kararlarda, yetkili mahkemeye başvuru için sürenin kararın verildiği andan başlatılmasının adalete aykırı olacağı benimsenmiştir. Karar kesin olarak ve yoklukta veriliyorsa, sürenin tebliğ ile başlaması gerektiği benimsenmiştir. Zaten genel olarak süreleri düzenleyen HMK’nın 91. maddesinde, sürelerin taraflara tebliğ tarihinden veya kanunda öngörülen hallerde tefhim tarihinden itibaren işlemeye başlayacağı düzenlenmiştir. Yani süreler ya tebliğ ile yada yüze karşı tefhim ile başlayabilir. Yoklukta verilen bir karar ile ilgili sürenin kararın verildiği tarihten başlaması, HMK’nın 91. maddesi ile de büsbütün çelişki içerisinde. (Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi Prof. Dr. Ejder Yılmaz, Yetkin Yayınları Umar, Yetkin Yayınları 2011. sayfa 87-88; YİBK 11/10/1976, 1976/5-5 E.K.)

SONUÇ VE İSTEM: 6100 sayılı HMK’nın 20. maddesinin (1.) fıkrasının birinci cümlesindeki “Bu karar verildiği anda kesin ise bu tarihten” ibaresinin Türkiye Cumhuriyeti Anayasanın 36. maddesine aykırı olduğunun tespitine ve mezkur ibarenin iptaline karar verilmesi arz olunur.”